

Af Udvalget (Carlsen og Rosenørn subsidiairt):

At der indskydes en ny § 4, saalydende:

§ Tilfælde af Fæstets Dphør ved Dødsfald tilkommer der Dødsboet eller Arvingerne Ret til imod fornøden Sikkerhedsstillelse at beholde Gaarden og fortsætte Driften indtil den 1ste April i det paafølgende Aar, fra hvilken Tid først Fæsteledigheden bliver at regne.

Af Samme:

At derefter tilføies en ny § 5, saalydende:

Den en fratrædende Fæster eller hans Arvinger ved Bestemmelsen i Forordningen af 8de Juni 1787 § 5 tillagte Ret til at erholde Erstatning hos Eieren (Vordbroten) for Istandsættelse eller Opførelse af Nytt af saadanne Bygninger paa Gaarden, som ere nødvendige til dens Drift, udvides til ogsaa at gjælde med Hensyn til saadanne Tilbygninger og Forøgelser af det maa- og nagelfaste Inventarium, som, selv om de ikke kunne ansees for strengt taget „nødvendige“ til Fæstegaardens Drift, dog maa erkendes for at være hensigtsmæssige, naar de uomtvisteligt have forøget Gaardens almindelige Handelsværdi som Avlsgaard.

Erstatningsretten udvides endvidere til at omfatte ikke blot saadanne større Grundforbedringer af Gaardens Tiliggende, der utvivlsomt have varigen forøget Gaardens Værdi, saasom Opdyrkning af Dverdrev, Heder, Mose eller Kjer, Nydning af steenlagte Vordstykker, Udtørring af Moradser, Afstivnings- og Overrislingsanlæg, men ogsaa de, nyttige og hensigtsmæssige, mindre Grundforbedringer, t. Ex. Mergling, omfattende Udgravninger, Brøndsætning eller desl., hvoraf Fæsteren eller hans Arvinger paa Grund af Besiddelsens Afbrydelse ikke have faaet Leilighed til at høste den fulde Nytte.

Afgangen til den ved nærværende Lov hjemlede Erstatning bliver imidlertid, saavel for Tilbygninger og Inventarieforøgelser, som for Grundforbedringer, betinget af, at Fæsteren enten forud har erhvervet Godseierens skriftlige Aertkjendelse af Bygningernes eller det paagjældende Vordstykkets Tilstand forinden

Bygningsarbejdet eller Grundforbedringens Foretagelse, eller i Mangel deraf har sørget for ved en lovlig Synsforretning at bevistliggjøre samme, samt at han umiddelbart forinden Arbejdet paabegyndes, derom bevistligen har gjort Anmeldelse for Eieren.

§ Mangel af mindelig Overenskomst bliver Erstatningens Størrelse at fastsætte af to Voldgiftsmænd, hvoraf hver af Parterne vælger een, med en af vedkommende Amtmand beklædet Dpmand. Ved Erstatningens Bestemmelse bliver ikke blot at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Eiendommen har erholdt ved den foretagne Forbedring, men tillige til den Fordeel, som Brugeren i den længere eller kortere Tid, der er forløben siden Forbedringens Udførelse, selv har høstet af samme. Dog bortfalder Erstatningsretten ved større Grundforbedringer efter 30, og ved de mindre Grundforbedringer efter 10 Aars Forløb efter Forbedringens Udførelse, og maa Erstatningen i intet Tilfælde overstige Pengeværdien af det af Brugeren anvendte Arbejde og tillagte Materiale efter gangbar Priis paa den Tid, da det paagjældende Foretagende er udført.

Omkostningerne ved Voldgiftsmændenes Forretning bæres lige af begge Parter.

Af Samme:

At derefter indskydes en ny § 6, saalydende:

Er der ved Afleveringen bevistligen nedlagt mere eller kostbarere Saasæd i Fæstegaardens Vorder, end der i og med disse er overleveret Fæsteren, skal Forstjellen erstattes efter de paa Saatiden gangbare Priser.

ad § 3 (ny § 7).

a) Af Fleertallet (Faurichou, Lehmann, Lütichau principaliter, tiltraadt subsidialiter af Carlsen og Rosenørn):

at Paragraphen omredigeres saaledes:

„Naar en Fæste-Gaardmands Enke foranlediges til at frasige sig Fæstet derved, at hun ikke kan erholde Eierens Samtykke til Fæstets Overdragelse til den Mand, med hvem hun agter at indgaae nyt Egteskab, komme de i §§ 3, 4, 5 og 6 indeholdte Bestemmelser til Anven-